

Y, 18.

41567.

V I R O
 SVMME VENERABILI, MAGNIFICO, AMPLISSIMO
 DOCTISSIMOQUE
**D. CAROLO CHRISTIANO
 TITTMANNO**

SUPREMI SENATVS SANCTORIS ASSESSORI, AD AEDEM S. CRVCIS
 PASTORI PRIMARIO, DIOCESEOS DRESDENSIS PRAESVLI
 SCHOLARVMQVE INSPECTORI,

CVM FESTO MICHAELIS MDCCCLXXXIX.

MVNERA DRESDAE ADIRET,

FELICES SVCESSVS, ET QVAEVIS PROSPERA

OMNI PIETATE ET OBSERVANTIA

ADPRECANTVR

CIRCVLI RADEBERGENSIS PASTORES ET DIACONI.

FRIDERICOSTADII,

LITTERIS GOTTH. AVG. GERLACHII

Humanis quicquid spectent modo lumina rebus
Transit, & omne gradu praecepitante ruit.
Tempus, gaudia, honos, pulcredo, bellica virtus,
Artes, dvitiae, mundus & ipse perit.
Auroram insegitur Phœbus, noctisque caligo
Ocius optato mox fugat atra diem.
Aeternum nihil est in terra: a vespere vesper
Truditur, & caecus saecula turbo rapit.
Ver fugiens an homo docilis compescere habenis?
Actistisque fugam quis cohibere valet?
Vix ubi maturis campus flauescit aristis,
Decidit agricolae falce refecta seges.
Qualis, ubi summo delabens vertice riuis
Arua suo fugiens sicca liquore rigat,
Quippe rapit gramen, flores, & voluit arenas,
Fulgureum tempus currere tale solet.

Dum loquimur fugit & sua nos post terga relinquit.
Heu breuis a cunis est gradus ad tumulum.
Gaudia nostra volant, qualis sublata per auras
Ventorum in rabie nescia fertur avis.
Longa tenet iuuenem studiosum taedia lusus.
Illius, imberbis quem cupit ante puer.
Explicitas iuuenum vir frontes increpat asper,
Grandaeusque viri gaudia saepe senex.
Ferreus inuidiae dens o! quam rodit honores,
Occidit impetibus rex populusque suis.
Qua rosa sole novo late diffundit odorem,
Cum sociis Boreas vespere sternit humi.
Flos decus aruorum culto nitidissimus agro
Vomere succus praeterente iacet.
Quam subito rugae veniant in corpus aniles
Nostroque in vultu decidit omne decus.
Qui sibi dimidium victor subiecerat orbem
Hostilique heros inclitus ense perit.
Sic cecidit primo Pelides flore iuuentas,
Pyrrhus & hoc ipso de genitore fatus.
Quicunque ingenuas mentem coluere per artes
Ante suum multi iam cecidere diem.
Sic quoque TE in caelos subito mors stra vocavit,
REHKOPFI, cuius corpora terra tegit.
Divitis haud larga mors conditione mouetur
Atque iuuant auri pondera flaua nihil.
Praecipiit mundus lapsu pulcherrimus olim
Heu cadet in nihilum qui fuit ante nihil.
Nonne quid humanis spectent modo lumina rebus
Quamuis eximum frangitur atque perit?
At tua verba, mihi praebes qui Christe salutem,
Caetera cum perent, tempus in omne manent.

Qualis, vbi tonitru crebro cum fulmine mixtum
Omne ferit, Boreas imber atroxque ruit:
Sternuntur segetes, cum plantis frangitur arbos,
Inconcussa tamen cernitur altra cedrus.
O! ter felicem TE VIR VENERANDE vocamus,
Quippe doces populos iussa sequenda Dei.
Sinceris en TE votis TVA Dresda salutat,
TE insignem meritis & fide conspicuum.
Nos quoque laetamur, tota TE mente rogantes,
Ne pia despicias quae Tibi thura damus.
Vix vbi HETTMANNVM venientem nostra videbant
Lumina, creuit amor cum pietate sui.
„Salve ter, ac seros nobis interfisi in annos,
„Spargas doctrinæ femina pura diu.
„Te fugiant curae, fugiat dolor omnis aerbus,
„Vt vitrei fontes sic Tibi vita fluat.
„Dum campus flores, & dum mare voluet arenas,
„Dum falsa mutus piscis habebit aquas,
„Dum quoque sis felix, crescatque extensis perenni
„Gloria successu NOMINIS usque TVI.
„Numina TE seruent nobis ad tempora sera,
„TEque finant valida prosperitate frui!
„Vt ver nudatos viridi quod gramine montes
„Vestit, & innumeris floribus ornat humum;
„Sic TIBI perpetuum cingat ver tempora fertis
„Et solem obcurent nubila nulla Tibi!

Pon 2f 106 7

2v

f

ULB Halle
004 178 165

3

IA-702

an 2 u. an 3 noch nicht aufgenommen

V I R O

SVMME VENERABILI, MAGNIFICO, AMPLISSIMO
DOCTISSIMOQVE

D. CAROLO CHRISTIANO
TITTMANNO

SUPREMI SENATVS SANCTIORIS ASSESSORI, AD AEDEM S. CRVCIS
PASTORI PRIMARIO, DIOECESOS DRESSENSIS PRAESVLI
SCHOLARVMQVE INSPECTORI,

CVM FESTO MICHAELIS MDCCLXXXIX.

MVNERA DRESDAE ADIRET,

FELICES SVCESSVS, ET QVAEVIS PROSPERA

OMNI PIETATE ET OBSERVANTIA

AD PRECANTVR

CIRCVLI RADEBERGENSIS PASTORES ET DIACONI.

FRIDERICOSTADII,

LITTERIS GOTTH. AVG. GERLACHII.

